

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. října 2004

týkající se řízení podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES
(Věc COMP/C.38.238/B.2) – Surový tabák – Španělsko

(oznámeno pod číslem K(2004) 4030)

(Pouze španělské, anglické a italské znění je závazné)

(2007/236/ES)

Dne 20. října 2004 přijala Komise rozhodnutí týkající se řízení podle článku 81 Smlouvy o ES. V souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003⁽¹⁾ Komise tímto zveřejňuje jména stran a hlavní obsah rozhodnutí včetně všech uložených sankcí, přičemž bere v úvahu oprávněný zájem podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Nedůvěrné znění celého textu rozhodnutí v jazycích případu, v nichž je znění závazné, a v pracovních jazycích Komise lze nalézt na internetových stránkách GR pro hospodářskou soutěž: http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html

SHRNUTÍ ROZHODNUTÍ

1. ÚVOD

Dané rozhodnutí se týká dvou horizontálních případů protiprávního jednání, z nichž prvního se dopustili zpracovatelé a druhého zástupci producentů surového tabáku ve Španělsku.

Protiprávní jednání ze strany zpracovatelů se týká dohod a/nebo jednání ve vzájemné shodě mezi čtyřmi podniky, které se zabývají prvním zpracováním surového tabáku ve Španělsku, jmenovitě mezi společnostmi Compañía española de tabaco en rama, S.A. (dále jen „Cetarsa“), Agroexpansión S.A. (dále jen „Agroexpansión“), World Wide Tobacco España (dále jen „WWTE“) a Tabacos españoles S.L. (dále jen „Taes“) (dále též souhrnně „zpracovatelé“) a Deltafina SpA (dále jen „Deltafina“, italský zpracovatel), a to buď přímo, nebo od roku 1999 prostřednictvím sdružení ANETAB. Cílem tohoto tajného kartelu bylo stanovit pro každý rok mezi lety 1996 a 2001 (maximální) průměrné dodací ceny pro každou odrůdu surového tabáku a rozdělit si mezi sebou množství každé odrůdy surového tabáku, která měla být nakoupena. Během posledních tří let se zpracovatelé dohodli rovněž na cenovém rozpětí pro jednotlivé jakostní třídy u každé odrůdy surového tabáku uvedené v rozpisu, jenž tvoří přílohu „smluv o pěstování“, a na dodatečných podmínkách (tj. průměrná minimální cena na producenta a na seskupení producentů).

Protiprávní jednání ze strany producentů se týká dohod a/nebo jednání ve vzájemné shodě mezi třemi zemědělskými sdruženími ve Španělsku⁽²⁾: ASAJA, UPA a COAG a konfederací zemědělských družstev CCAE⁽³⁾ (dále též souhrnně „zástupci producentů“). Cílem tohoto kartelu bylo stanovit pro každý rok, a to přinejmenším mezi lety 1996 až 2001, cenové rozpětí pro jednotlivé jakostní třídy u každé odrůdy surového tabáku uvedené v rozpisu, jenž tvoří přílohu „smluv o pěstování“, a dodatečné podmínky.

2. VÝCHODISKA PŘÍPADU A PROCESNÍ ÚKONY

Komise zahájila řízení z moci úřední inspekcemi na místě v prostorách několika španělských zpracovatelů a dalších účastníků trhu ve dnech 3. a 5. října 2001.

Dopisem ze dne 16. ledna 2002 čtyři španělští zpracovatelé a jejich sdružení ANETAB oznámili, že jsou odhodláni při řízení s Komisí spolupracovat na základě podmínek v oznámení o shovívavosti z roku 1996, a poskytli různé zprávy obsahující důkazy ohledně projednávaných skutečností. Dále Komisi informovali, že dne 3. října 2001 ukončili své praktiky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Asociación agraria de jóvenes agricultores (ASAJA), Unión de pequeños agricultores (UPA) a Coordinadora de organizaciones de agricultores y ganaderos (COAG).

⁽³⁾ Confederación de cooperativas agrarias de España (CCAIE).

Během řízení bylo zúčastněným stranám položeno několik otázek, včetně dotazu adresovaného španělskému ministerstvu pro zemědělství, rybolov a potravinu (dále jen „ministerstvo zemědělství“), který se týkal španělských předpisů pro zemědělské výroby.

Dne 11. prosince 2003 Komise zahájila řízení v této věci a přijala sdělení o námitkách, k němuž dostali adresáti možnost se vyjádřit písemně a při ústním slyšení, které proběhlo dne 29. března 2004.

3. STRANY

3.1. Strana zpracovatelů

Rozhodnutí je určeno čtyřem španělským zpracovatelům (Cetarsa, Agroexpansión, WWTE a Taes), společnosti Deltafina a mateřským společností některých z nich.

Cetarsa je veřejná společnost, která měla až do roku 1990 zákonný monopol na zpracování surového tabáku ve Španělsku. Dosud je největším španělským zpracovatelem, který v roce 2001 nakoupil přibližně 67,6 % veškerého surového tabáku, který byl v daném roce ve Španělsku nakoupen.

Společnost Agroexpansión byla založena v roce 1988 jejím předsedou jakožto rodinný podnik. V první polovině roku 1997 získala veškerý kapitál společnost Intabex Netherlands BV (dále jen „Intabex“), dceřiná společnost v plném vlastnictví společnosti Dimon Inc. (dále jen „Dimon“). V roce 2001 společnost Agroexpansión nakoupila přibližně 15 % veškerého surového tabáku, který byl v daném roce ve Španělsku nakoupen.

Od května 1998 byla společnost WWTE přibližně z devadesáti procent kontrolována společností US multinational Standard Commercial Corporation (dále jen „SCC“) prostřednictvím dvou dceřiných společností v plném vlastnictví: Standard Commercial Tobacco Co. Inc. (dále jen „SCTC“) a Trans Continental Leaf Tobacco Corporation (dále jen „TCLT“). Od roku 1995 do května 1998 vlastnila společnost SCC prostřednictvím společnosti TCLT dvě třetiny kapitálu společnosti WWTE. V roce 2001 společnost WWTE nakoupila přibližně 15,7 % veškerého surového tabáku, který byl v daném roce ve Španělsku nakoupen.

Taes je dceřinou společností Universal Corporation Group. Až do prosince 2002 vlastnila společnost Universal Leaf Tobacco Company Inc. (dále jen „Universal Leaf“), dceřiná společnost v plném vlastnictví společnosti Universal Corporation, 90 % akcií společnosti Taes. Od prosince 2002 je Taes dceřinou společností v plném vlastnictví Universal Leaf. V roce 2001 společnost Taes nakoupila přibližně 1,6 % veškerého surového tabáku, který byl v daném roce ve Španělsku nakoupen.

Deltafina je dceřinou společností v plném vlastnictví společnosti Universal Corporation v Itálii, a tudíž sesterskou společností

Taes. Zodpovídá za činnost společnosti Universal Group v Evropě. Nakupuje většinu tabáku zakoupeného společností Taes ve Španělsku a rovněž podstatnou část tabáku dalších dvou španělských zpracovatelů.

Mateřské společnosti společností WWTE a Agroexpansión jsou rovněž adresáty rozhodnutí nesoucími společně a nerozdílně odpovědnost za jednání svých dceřiných společností.

Po vyslyšení stran se Komise rozhodla ukončit řízení proti společností Universal Corporation, Universal Leaf, Intabex a ANETAB. V případě společností Universal Corporation, Universal Leaf a Intabex Komise usoudila, že nemá dostatečné důkazy o tom, že by uvedené společnosti rozhodujícím způsobem ovlivňovaly společnosti Deltafina a Taes (pokud jde o Universal Corporation a Universal Leaf) a Agroexpansión (pokud jde o Intabex). Odpovědnost však byla shledána v případě společnosti Dimon, hlavní mateřské společnosti Agroexpansión. V případě sdružení ANETAB Komise usoudila, že nemá dostatečné důkazy, že by se jednání sdružení ANETAB lišilo od jednání jeho čtyř členských společností.

3.2. Strana producentů

Rozhodnutí je určeno rovněž třem zemědělským sdružením (ASAJA, UPA, a COAG) a konfederaci zemědělských družstev CCAE, z nichž všechny zastupují producenty tabáku.

Po vyslyšení stran se Komise rozhodla ukončit řízení proti společností FNCT, ACOTAB a TABARES, u nichž usoudila, že jednaly jakožto pobočky společnosti ASAJA (pokud jde o FNCT) a UPA (pokud jde o ACOTAB a TABARES).

4. DOTČENÉ ODVĚTVÍ: ŠPANĚLSKÝ SUROVÝ TABÁK

Produkce surového tabáku v EU představuje přibližně 5 % světové produkce surového tabáku. Hlavními členskými státy, pokud jde o produkci tabáku, jsou Řecko, Itálie a Španělsko, které pokrývají 38 %, 37,5 % a 12 % produkce EU. Výroba surového tabáku v EU podléhá systému kvót (viz níže).

Surový tabák, tak, jak je produkován pěstiteli, není homogenním produktem. Právní předpisy Společenství rozlišují osm různých odrůd. Ve Španělsku je nejběžnější odrůdou „bright“. V rámci každé kategorie se rozlišují různé stupně jakosti. Určení stupně jakosti je ponecháno na odvětví a v konečném důsledku na soukromém vyjednávání. Po usušení prodávají producenti tabák v sériích, jejichž cena závisí na jakosti tabáku, který obsahují.

5. REGULAČNÍ RÁMEC

Jak produkce, tak prodej surového tabáku zpracovatelům podléhají právním předpisům Společenství a vnitrostátním předpisům.

5.1. Společná organizace trhu s tabákem

Společná organizace trhu s tabákem byla ustanovena v roce 1970 nařízením Rady (EHS) č. 727/70⁽¹⁾. V roce 1992 byla nahrazena nařízením Rady (EHS) č. 2075/92⁽²⁾, které bylo podstatně změněno v roce 1998 nařízením Rady (ES) č. 1636/98⁽³⁾ a nařízením Komise (ES) č. 2848/98⁽⁴⁾.

Společná organizace trhu v odvětví surového tabáku stanoví i) systém produkčních kvót a ii) podporu příjmů producentů prostřednictvím režimu prémie za produkci surového tabáku.

Prémie je udělena pouze na tabák vyprodukovaný v rámci kvóty (s jistými úpravami). Od roku 1998 byla část prémie Společenství (tzv. proměnlivá část) vyplácena v závislosti na jakosti vyprodukovaného tabáku, která se odrazila v ceně. Vyplácení proměnlivé části prémie je svěřeno seskupením producentů.

Společná organizace trhu vyžaduje, aby každý producent nebo seskupení producentů a každý první zpracovatel uzavřeli na počátku každoroční kampaně (v březnu až květnu, když se přesazují semenáče) tzv. „smlouvy o pěstování“, ve kterých se dohodnou na „smluvních cenách“ pro každý stupeň jakosti u všech odrůd. V této fázi jsou ceny často vyjádřeny jako cenové rozpětí. Ve Španělsku jsou ve skutečnosti smluvní ceny vyjádřeny jako série cenových rozpětí pro různé stupně jakosti konkrétní odrůdy (např. „bright“). Rozpětí cen uvedené ve smlouvách o pěstování je vcelku široké. Je však nutno poznamenat, že konečnou cenu (neboli „dodací cenu“) je možno určit až v době sklizně (tj. v říjnu až lednu), a ta se může od ceny uvedené ve smlouvě o pěstování značně lišit v závislosti na jakosti, množství a dalším jednání o cenách.

Právní předpisy Společenství podporují vytváření meziodvětvových organizací, v rámci kterých by producenti a zpracovatelé měli spolupracovat v zájmu efektivit trhu. Jednání ve smyslu stanovení cen a kvót je výslovně zakázáno. Žádné ze sdružení, kterých se daný případ týká, není meziodvětvovou organizací ve smyslu právních předpisů Společenství.

5.2. Vnitrostátní právní předpisy

Ve Španělsku je jednání o cenách a uzavírání standardních smluv o pěstování mezi zástupci producentů a zpracovateli upraveno zákonem z roku 1982 a královským dekretem z roku 1985. Účelem tohoto celkového regulačního rámce (včetně následného opatření ministerstva zemědělství) bylo (až do roku 2000) přinejmenším podpořit společná jednání o „smluvních cenách“ mezi producenty a zpracovateli. Od roku 2000 nový zákon vyžaduje, aby jednotlivé strany dohod o pěstování smluvní ceny individuálně odsouhlasily.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 94, 28.4.1970, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 860/92 (Úř. věst. L 91, 7.4.1992, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 215, 30.7.1992, s. 70. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 864/2004 (Úř. věst. L 161, 30.4.2004, s. 48).

⁽³⁾ Úř. věst. L 210, 28.7.1998, s. 23.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 17. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1809/2004 (Úř. věst. L 318, 19.10.2004, s. 18).

6. JEDNÁNÍ, JEŽ JE PŘEDMĚTEM ROZHODNUTÍ

6.1. Kartel zpracovatelů

Čtyři španělské zpracovatele a společnost Deltafina se dohodli na (maximální) průměrné ceně, kterou zaplatí při dodání každé z odrůd tabáku bez ohledu na stupeň jakosti (dále jen „(maximální) průměrná dodací cena“), a na množstvích tabáku, která každý z nich může nakoupit. Tímto jednáním chtěli zpracovatelé zabránit situaci, kdy by jednání s producenty při dodání mohlo posunout ceny za hranici, kterou by ještě považovali za přijatelnou. Dané rozhodnutí se týká období 1996–2001. Od roku 1998 uplatňovali rovněž vysoce rozvinutý monitorovací a vynucovací mechanismus (včetně pravidelné výměny informací a povinných převodů tabáku) týkající se jejich jednání při dodání. Od roku 1999 do roku 2001 se zpracovatelé dohodli také na „smluvních cenách“ (rozpětí cen a dodatečné podmínky), které potom navrhovali zástupcům producentů během jednání ohledně každoročních standardních smluv o pěstování.

6.2. Kartel producentů

Zástupci producentů se dohodli na „smluvních cenách“ (rozpětí cen a dodatečné podmínky), které potom navrhovali zpracovatelům během jednání ohledně každoročních standardních smluv o pěstování.

Co se týče dodatečných cenových podmínek, měly podobu minimálních průměrných cen na producenta a rovněž na seskupení producentů pro každou odrůdu tabáku, bez ohledu na stupeň jakosti. Je třeba poznamenat, že obecně byly minimální průměrné ceny na seskupení producentů stále otevřené možnému zvýšení po jednání při dodání.

7. PRÁVNÍ POSOUZENÍ

Ve svém rozhodnutí Komise shledává, že výše popsané praktiky představují dvojí porušení článku 81 Smlouvy.

Všechny strany, které se dopustily protiprávního jednání a kterým je určeno dané rozhodnutí, jsou podniky, sdružení podniků nebo sdružení sdružení podniků ve smyslu článku 81 Smlouvy.

Dohody a/nebo jednání ve vzájemné shodě, které přímo nebo nepřímo určují ceny transakcí nebo rozdělují množství, svou podstatou omezují hospodářskou soutěž. Jde o chování, které se konkrétně předpokládá v čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES.

Tento druh chování může mít, přinejmenším potenciálně, vliv na obchod mezi Španělskem a ostatními členskými státy, protože pokrývá celý španělský trh a týká se produktu (surového tabáku), jenž je meziproduktem zpracovaného tabáku, který se vyváží do mnoha zemí.

Rozhodnutí se týká uplatnění nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi⁽¹⁾ (dále jen „nařízení č. 26“) na jednání, které se zde posuzuje. Dospívá k závěru, že dané restriktivní praktiky nelze považovat za „nezbytné“ pro dosažení cílů společné zemědělské politiky, a že tedy plně podléhají použití čl. 81 odst. 1 Smlouvy.

Domnívá se také, že ani vnitrostátní právní předpisy, ani vládní praxe zpracovatelům neukládá povinnost souhlasit s maximální průměrnou dodací cenou surového tabáku nebo rozdělovat si množství tabáku, která mají být zakoupena každým zpracovatelem. Navíc tento regulační rámec nevyžadoval od zpracovatelů a producentů kolektivní souhlas, pokud je o „smluvní ceny“ (cenová rozpětí nebo dodatečné podmínky), ani neodstraňoval veškeré možnosti konkurenčního chování z jejich strany. V důsledku toho jsou dohody a/nebo jednání ve vzájemné shodě mezi zástupci producentů na jedné straně a zpracovateli na straně druhé v rozporu s čl. 81 odst. 1 Smlouvy.

8. ODPOVĚDNOST SPOLEČNOSTI DELTAFINA A MATEŘSKÝCH SPOLEČNOSTÍ WWTE A AGROEXPANSIÓN

V rozhodnutí se shledává, že se společnost Deltafina plně účastnila kartelu zpracovatelů, přestože není aktivním zpracovatelem ve Španělsku, a že sehrála klíčovou roli na španělském trhu se surovým tabákem na základě několika skutečností, mimo jiné tím, že 1. je nejdůležitějším zákazníkem tří španělských zpracovatelů, 2. je největším konečným nákupčím tabáku ve Španělsku a 3. je dceřinou společností skupiny Universal, která je zodpovědná za evropský trh.

V rozhodnutí se dále shledává, že společnost Dimon (za společnost Agroexpansión) a společnosti SCC, TCLT a SCTC (za společnost WWTE) měly během uvažovaného období rozhodující vliv na své dceřiné společnosti, a měly by proto za jednání svých dceřiných společností nést společně a nerozdílně odpovědnost.

9. POKUTY

9.1. Závažnost protiprávního jednání

Při posuzování závažnosti protiprávního jednání je třeba vzít v úvahu skutečnost, že výroba surového tabáku ve Španělsku

představuje 12 % výroby Společenství. Trh není příliš velký (v roce 2001 činila hodnota tabáku nakoupeného ve Španělsku přibližně 25 milionů EUR) a je soustředěn do jediné španělské oblasti Extremadura.

Svou povahou je nicméně toto protiprávní jednání považováno za velmi závažné, jelikož se jedná o určování cen různých druhů surového tabáku ve Španělsku a (pokud jde o zpracovatele) o rozdělování si množství.

Ačkoli Komise nemá nezvratné důkazy o skutečných účincích protiprávního jednání ze strany producentů a zpracovatelů na trh, je možno říci, že přinejmenším od roku 1998 byl kartel zpracovatelů plně uskutečněn a prosazen a nesl plnou zodpovědnost za skutečný dopad na trh.

Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že oba případy protiprávního jednání je třeba označit za velmi závažné. Avšak při stanovení počáteční částky pokut bere Komise v potaz poměrně omezenou velikost trhu.

9.2. Závažnost jednotlivých případů a sankce

- i) Pokud jde o kartel zpracovatelů (včetně společnosti Deltafina), Komise se domnívá, že by pokuty mohly být sníženy s přihlédnutím k míře účasti zúčastněné strany na nezákonném jednání a k jejímu postavení na trhu.

S ohledem na uvedené Komise dospěla k závěru, že by společnost Deltafina měla být uložena nejvyšší počáteční částka z důvodu významného postavení na trhu, jak bylo vysvětleno v bodě 8 výše.

Na míru účasti na nezákonném jednání ze strany španělských zpracovatelů lze obecně pohlížet podobně. Počáteční částky by však měly zohledňovat různou velikost a různé podíly na trhu u každého ze zúčastněných zpracovatelů.

Cetarsa s podílem na trhu okolo 67 %, pokud jde o nákup surového tabáku, je jednoznačně hlavním prvním zpracovatelem ve Španělsku a měla by být zařazena do samostatné kategorie s udělením nejvyšší počáteční částky pokuty. Společnosti Agroexpansión a WWTE mají obě podíl na trhu přibližně 15 % a měla by jim být uložena počáteční pokuta ve stejné výši. Společnosti Taes, nejmenšímu ze zúčastněných zpracovatelů s podílem na trhu pouhých 1,6 %, by měla být udělena nejnižší počáteční částka.

⁽¹⁾ Úř. věst. 30, 20.4.1962, s. 993/62.

Jelikož Agroexpansi3n a WWTE jsou součástí velkých skupin, která jsou rovněž adresáty daného rozhodnutí, použije se na jejich pokuty násobící koeficient 2 v případě společnosti Agroexpansi3n a 1,5 v případě společnosti WWTE, aby se zajistila dostatečná míra odstrašení.

- ii) Pokud jde o jednání zástupců producentů, závěrem rozhodnutí je, že je namístě pouze symbolická pokuta, a to z následujících důvodů.

Ačkoli platné vnitrostátní právní předpisy nevyžadují, aby se zástupci producentů a zpracovatelé společně dohodli na cenových rozpětích a dodatečných podmínkách, standardní „smlouvy o pěstování“ sjednané mezi lety 1995 a 1998 se zmiňují o tom, že všichni zástupci producentů se společně s každým jednotlivým zpracovatelem dohodnou na rozpisecích cen a dodatečných podmínkách týkajících se prodeje tabáku. V roce 1999 ministerstvo zemědělství dokonce schválilo rozpisy cen, které byly předtím sjednány všemi zástupci producentů společně se čtyřmi zpracovateli. Tyto rozpisy tvořily přílohu „standardní“ smlouvy zveřejněné téhož roku v úředním věstníku. V letech 2000 a 2001 vyzvalo ministerstvo zemědělství zástupce těchto dvou odvětví k účasti na řadě zasedání, z nichž některá se konala na samotném ministerstvu, s cílem dohodnout se na rozpisecích cen. Tímto ministerstvo přinejmenším podpořilo producenty, aby pokračovali ve společných vyjednáváních o těchto rozpisech.

Na základě toho dané rozhodnutí připouští, že právní rámec při společných vyjednáváních standardních smluv mohl vyvolat značný stupeň nejistoty, pokud jde o zákonnost jednání producentů. Kromě toho existence a výsledky vyjednávání ohledně standardních smluv byly všeobecně veřejnosti známy a žádný orgán před zahájením tohoto řízení nevznesl dotaz ohledně jejich slučitelnosti s právními předpisy Společenství či Španělska.

Rozhodnutím se proto uděluje každému ze zástupců producentů symbolická pokuta ve výši 1 000 EUR. Vzhledem k použití symbolické pokuty zástupcům producentů se na ně ostatní kritéria pro udělení pokut nepoužijí.

Vzhledem k výše uvedenému jsou počáteční částky pokut v daném případě stanoveny následovně:

— Deltafina	8 000 000 EUR
— Cetarsa	8 000 000 EUR
— WWTE	1 800 000 × 1,5 = 2 700 000 EUR
— Agroexpansi3n	1 800 000 × 2 = 3 600 000 EUR
— Taes	200 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR

— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.3. Doba trvání protiprávního jednání

Restriktivní praktiky, kterých se účastnili zpracovatelé a společnost Deltafina, trvaly více než pět let a čtyři měsíce. Z toho důvodu je třeba pokutu pro každého producenta zvýšit o 50 %.

Stanovují se proto pokuty v této základní výši:

— Deltafina	12 000 000 EUR
— Cetarsa	12 000 000 EUR
— WWTE	4 050 000 EUR
— Agroexpansi3n	5 400 000 EUR
— Taes	300 000 EUR

9.4. Přítěžující okolnosti

Dokumenty obsažené ve spise Komise dokazují, že společnost Deltafina sehrála hlavní úlohu při plánování, provádění, prosazování a rozhodování ohledně smluv o (maximálních) průměrných dodacích cenách a množstvích, které byly mezi zpracovateli uzavřeny po roce 1996. Zde byly také dohody narušující hospodářskou soutěž uloženy. Z těchto důvodů by měla být základní částka pokuty udělená společnosti Deltafina zvýšena o 50 %.

9.5. Polehčující okolnosti

Jako polehčující okolnost pro zpracovatele se použije španělský právní kontext, v němž se restriktivní praktiky a dohody odehrály, a to pokud jde o dohodu ohledně cenových rozpětí a dodatečných podmínek, která předcházela veřejnému vyjednávání standardních smluv o pěstování se zástupci producentů.

Co se týče jejich tajné dohody o (maximálních) průměrných dodacích cenách a rozdělení množství, překročilo jednání zpracovatelů příslušný právní rámec veřejných vyjednávání a dohod se zástupci producentů. Komise se však domnívá, že veřejná vyjednávání do určité míry podminila věcný rámec pro jednání zpracovatelů, a proto je třeba považovat je za polehčující okolnost pro zpracovatele.

Výše uvedené polehčující okolnosti, pokud jde o jednání zpracovatelů, vedou z těchto důvodů k celkovému snížení základní částky pokuty, která by jinak byla udělena zpracovatelům (včetně společnosti Deltafina), a to o 40 %.

Po zvážení přitěžujících a polehčujících okolností je výše pokut tato:

— Deltafina	13 200 000 EUR
— Cetarsa	7 200 000 EUR
— WWTE	2 430 000 EUR
— Agroexpansión	3 240 000 EUR
— Taes	180 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR

9.6. Horní hranice pokuty

Podle čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003 nesmí pokuta u každého podniku a sdružení podniků podílejících se na protiprávním jednání přesáhnout 10 % jejich celkového obratu za předchozí hospodářský rok.

V daném případě jsou společnosti SCC, SCTC, TCLT a Dimon jakožto mateřské společnosti WWTE a Agroexpansión společně zodpovědné za pokuty udělené svým dceřiným společnostem a je třeba vzít v úvahu jejich celosvětový obrat, aby bylo možno určit desetiprocentní mez.

Jelikož Cetarsa vykazuje roční obrat ve výši 48,42 milionů EUR, pokuta jí udělená by měla být snížena na 4,842 milionů EUR. Pokuty udělené zbývajícím adresátům nevyžadují v tomto ohledu žádnou úpravu.

9.7. Uplatnění oznámení o shovívavosti z roku 1996

Jak zpracovatelé, tak zástupci producentů požádali v různých fázích šetření o shovívavost na základě oznámení Komise o nevalení nebo snížení pokut v případech týkajících se kartelu.

Cetarsa, Agroexpansión, WWTE, Taes a Deltafina požádaly o výhody podle oznámení o shovívavosti z roku 1996 před vydáním sdělení o námitkách a poskytly Komisi informace týkající se především fungování trhu, restriktivních činností žadatelů a souvislostí projednávaných skutečností.

S přihlédnutím k její obzvláště cenné spolupráci v průběhu řízení (zejména pokud jde o účast společnosti Deltafina) a k tomu, že nikdy nevznesla námitky proti skutečnostem uvedeným ve sdělení o námitkách, by společnosti Taes mělo být přiznáno snížení pokuty, která by jí byla udělena, kdyby nebyla spolupracovala s Komisí v souladu s první a druhou odrážkou oddílu D odst. 2 oznámení o shovívavosti z roku 1996, a to o 40 %.

S přihlédnutím k informacím poskytnutým Komisi, avšak vzhledem ke skutečnosti, že ve svých odpovědích na sdělení o námitkách vznesla námitky vůči uvedeným skutečnostem a společnosti Cetarsa a WWTE přiznává snížení pokuty o 25 %.

S přihlédnutím k informacím poskytnutým Komisi, avšak vzhledem ke skutečnosti, že ve své odpovědi na sdělení o námitkách vznesla námitky vůči uvedeným skutečnostem a vůči tajné povaze kartelu zpracovatelů, se společnosti Agroexpansión přiznává snížení pokuty o 20 %.

Společnosti Deltafina se vzhledem k omezené hodnotě její spolupráce v průběhu řízení přiznává snížení pokuty o 10 %.

Konečné částky pokut, které budou uloženy podle článku 23 nařízení (ES) č. 1/2003 jsou stanoveny následovně:

— Deltafina	11 880 000 EUR
— Cetarsa	3 631 500 EUR
— WWTE	1 822 500 EUR (SCC, SCTC a TCLT nesou odpovědnost společně a nerozdílně)
— Agroexpansión	2 592 000 EUR (Dimon nese odpovědnost společně a nerozdílně)
— Taes	108 000 EUR
— ASAJA	1 000 EUR
— UPA	1 000 EUR
— COAG	1 000 EUR
— CCAE	1 000 EUR